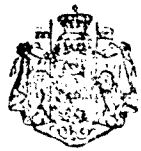


ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ



Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия.

Телефонъ № 418.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ:

За общини	200 лева
За Банки, Д-ства и Учил. Настоятелства	100 .
За частни лица и кооперации	50 .

Такси:

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м. по 1 лв. За частни предприятия и лица на дума по 1 лв. на кв. с/м. по 80 ст. За баланси на кооперации и синдикати на страница по 150 лв. За баланси на Д-ва и пр. на страница 300 лв.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситѣ се смѣтатъ за една публикация при повторение такситѣ се удвояватъ.

Ив. Атанасовъ.

Предъ гроздобера.

Ние сме предъ прага на гроздобера. Реколтата на гроздето тази година е добра, а на мѣста отлична. Но, не е радостенъ нашия лозаръ. Грижи и тѣга сѣ го налегнали. Какво ще прави той плодътъ на своя трудъ?

Отъ миналата година сѣ останали голѣми запаси отъ вина, а и кризата тази година повлия и търсенето на нови е много ограничено. По тази причина цѣната на гроздето е много ниска — на мѣста тя паднала до 2 лева кгр.

Десертнитѣ грозда и тѣ не сѣ въ по-добро положение: най-хубавитѣ отъ тѣхъ на мѣсто се продаватъ едва 5—6 лева килограма.

Причинитѣ за тази криза въ лозарството сѣ много, но най-важната е, че докато производството се увеличава ежегодно, нови хиляди декари лозя се правятъ всѣка година, а нови пазари за това производство не се създаватъ.

У насъ пазаря на гроздето е много ограниченъ: гроздето се консумира или като вино, или въ пресенъ видъ. А като се знае, че виното хората го пиятъ повече за удоволствие, и отъ друга страна у насъ малко още е съзната грамадната полза на прѣсното грозде като храна, видно е, колко е несигуренъ тоя пазаръ.

А лозарството изглежда, че наново ще започне да играе видна роля въ нашия поминѣкъ. Само въ търновски о-

крѣгъ напр. има около 100 хиляди декара американски лозя срещу само 14 хил. д. старп лозя. Но тоя подемъ не трѣбва да се остави само на инициативата на самитѣ лозари, а трѣбва да бѣде подпомогнатъ и отъ други фактори. Една отъ най-осезателнитѣ и бързи помощи които трѣбва да се окажатъ на лозарството ни е, да се създаде пазаръ на лозарското производство.

Въ пресата вече тревожно се повдига тоя въпросъ, като се надава по-викъ, да се организира и подпомогне износетъ на десертно грозде въ пресенъ видъ.

Разбира се, че това ще подпомогне значително нашето лозарство, като му създаде по-широкъ пазаръ за производството и следователно, и по добра цена.

Но, ние мислимъ, че наредъ съ тази мѣрка, на нашия лозаръ трѣбва да се укажатъ и редица още други, които ще го подпомогнатъ да намѣри по-добра цена за производството си, или пъкъ, ако сега нѣма такъвъ, да съхрани продуктитѣ си за да дочака по-добри цѣни.

Значи, трѣбва да се научи нашия лозаръ да продава гроздето си не само въ пресенъ видъ, — за вино или консумация — а да знае да го запазва и за по-дълго време а сѣщо и да го обработва и въ други продукти.

Та нима гроздето, тази най-добра храна за човѣка, трѣбва само въ видъ на вино, въ най-неполезната си форма да се консумира?

Нима то не може да се консервира.

да се изсуши, да се направи отъ него мармаладъ и редица още прооукти, които освенъ полезността си, ще иматъ и това преимущество, че всѣкога ще иматъ пазаръ, и нѣма лозаря, както става сега, щомъ дойде гроздоберъ, да бърза да продава гроздето, макаръ и на безценица, защото не може да го държи повече, а ще го запази до денятъ когато ще намѣри една задоволителна цена. И, на такива — по-трайни продукти — и износьтъ е по-лесенъ и цѣната имъ по-задоволителна.

Но, за да направи това нашия лозаръ, трѣбва да се научи.

Трѣбва да се признае, че най-малко у насъ се е работило за лозарска просьта. Едва напоследъкъ въ това направление започна една по-оживена дейность отъ нашитѣ специалисти но и тя се простира само до обработването на лозята. А, ето че стана нужда да знаемъ и какво трѣбва да правимъ съ произведеното отъ тѣхъ.

Покрай грижитѣ на нашитѣ държавници и общественници да организиратъ износа на гроздето, нека и специалисти по лозарството развиятъ една дейность по отношение на неговото запазване и преобръщане въ редица полезни форми за храна, което сжщо ще повишне не по-малко неговата цена.

Нашитѣ тютюни въ Германия.

Значителнитѣ данъчни облекчения, които получи германската цигарена индустрия не закъснѣха да предизвикатъ отдавна очакваното оживление на тютюневитѣ пазари въ Германия или по-право да доведатъ едно засилване на вноса на тютюни въ Германия, защото следъ миналогодишнитѣ данъчни и митнически промени германскитѣ пазари за ориенталски тютюни изгубиха своето значение. Германската цигарена индустрия, въ голѣмата си частъ картелирана, търси вече нуждитѣ ѝ тютюни не на тукашнитѣ пазари, а въ тютюнопроизводителнитѣ страни. Това е и една отъ причинитѣ за дето доста значителни количества бълг. тютюни, докарани въ германскитѣ тютюневи центрове, особено въ хамбургското свободно пристанище,

дълго време стоятъ непродадени. Друга, по-главна причина за това непродаване е обстоятелството, че тѣзи български тютюни (въ по-голѣмата си частъ) сж изпратени отъ България въ времето когато германската индустрия очаквайки повишение на вносното мито, купуваще почти безъ огледъ на качество голѣми количества всѣкаквъ тютюнъ. Останали тогава непродадени или пристигнали следъ влизане въ сила на новитѣ мита и данъди, тѣзи тютюни сега сж за въ Германия почти непродаваеми, защото въ качествено отношение не отговарятъ на сегашнитѣ изисквания на германската цигарена индустрия. Направени сж постѣпки за даване специални намаления на данъка за тѣзи тютюни, което ще направи възможно пласирането имъ.

Презъ тази година вносътъ на български тютюни въ Германия отъ месецъ на месецъ показва постоянно увеличение. За времето отъ 1 януарий до 30 юнии 1926 г. сж внесени 2,443,300 кгр., които по месеци се разпредѣлятъ както следва (въ сравнение съ вноса за сжщото време презъ 1926 год.) въ тонове: за 1926 — януарий 133,5, февруарий 246,1, мартъ 391,0, априлъ 538,9, май 489,8, май юний 658,0 или всичко ян. — юний 1926 г. 2,457,3; за 1925 — януарий 743,2, февруарий 777,5, мартъ 1,267,7, априлъ 796,6, май 1,129,1, юний 798,8 или всичко ян. — юний 1925 год. 5,512,9.

Горнитѣ цифри показватъ, че вноса на български тютюни въ Германия презъ първата половина на 1925 год. въ сравнение съ първото полугодие 1925 г. е намалѣлъ съ 3,055 тона или съ 55,5%.

За причина на това значително намаление не може да се сочи само прокараното миналата година увеличение на внесения мито и въвеждането на материалния данѣкъ, който бѣха предизвикали закупуване на голѣми запаси тютюнъ преди влизане въ сила на новитѣ законоположения. Тия запаси сж привършени. За причина на намаляването вноса на тютюни се сочеха и грамадитѣ количества цигари, фабрикувани презъ инфлацията, когато много капиталисти, за да запазятъ стойността на паритѣ си купуваха и складираха цигари, като артикулъ имащъ винаги стойность. Тия цигари се хвърлиха на паза-

ря тъкмо следъ въвеждането на високото мито и данъкъ, когато фабрикацията на евтини цигари стана невъзможна. Макаръ, че се предлагаха на много ниски цени тия цигари не намериха достатъчно купувачи и голѣма частъ отъ тѣхъ бидоха изгонени отъ данъчните власти, защото собственицитѣ отказаха да платятъ бандеролния данъкъ. Така, че затишието на тютюневия пазаръ не може да бѣде обяснено и съ тия запаси отъ евтини цигари. Най-приемливо е обяснението давано отъ съответнитѣ срѣди, а именно, че въздържането е много голѣмо, че индустрията не купува голѣми запаси, а само необходими за фабрикацията количества и то главно първокачествени тютюни. Всичко пък е резултатъ на голѣмата стопанска криза, която чрезъ голѣмата безработица и наложилата се крайна пестеливостъ, докара намаление на консумацията. Именно това намаление, което засѣга въ голѣма степенъ и интереситѣ на държавната каса принуди правителството да намали данъчните тяжести на цигарената индустрия.

Разбира се, че изброенитѣ причини не сж засѣгнали само вноса на български тютюни, а и на всички тютюни въобще. Трѣбва да се изтъкне, че разпространенитѣ слухове, какво българския тютюневъ вносъ въ Германия е най-чувствително засѣгнатъ отъ кризата не отговарятъ на истината. Официалнитѣ германски сведения даватъ следната картина за вноса на тютюни въ Германия отъ България, Турция и Гърция — главнитѣ доставчици на ориенталски тютюни — за първото полугодие 1926 година въ сравнение съ сжщото 1925.

	Вносъ въ тона презъ януарий 1926	юний 1925	Намаление въ %
България	2,457,3	5,512,9	55,5
Турция	1,834,1	4,543,6	59,7
Гърция	4,190,2	7,191,0	41,9
Всички държави, заедно съ горнитѣ	20,481,9	51,090,0	60,0

Цифритѣ въ последния редъ показватъ цѣлия вносъ на всички видове тютюни — за цигари, пури, лули и пр.

Както се вижда отъ таблицата вноса на тютюна въ Германия е прѣтърпѣлъ намаление въ своята цѣлостъ, което опровер-

гава твърдението, че именно България е засегната най-чувствително. Българската държава ще трѣбва сериозно да се замисли за организиране една целосъобразна и разумна пропаганда за нашитѣ тютюни въ Германия, която въпреки всичко остава най-сериозния купувачъ на български тютюни.

Любенъ Цоневъ.

Членоветѣ на организацията на изборнитѣ служители въ Варненска околия се свикватъ на общо събрание на 10 октомв. 10 ч. сутрин. въ помещението на Постоянната Комисия. Дневенъ редъ обявенъ за миналото събрание.

Държи се смѣтка за отсъствающитѣ.

Може ли снѣга да вреди на растенията.

Дебелата снѣжна покривка пази растенията отъ измръзване. Тамъ където снѣгътъ покрива добре земята мразътъ не може да проникне на дълбоко въ почвата.

Чувствителнитѣ растения измръзватъ отъ снѣга.

Низкитѣ растения — като младитѣ посѣви получаватъ отъ снѣга една пълна защита. Когато снѣгътъ е падналъ на голѣма височина той може да повреди на растенията. Студени или съвършено замръзнали клони ставатъ крехки и лесно се чунятъ отъ тежкната на снѣга. По-малко вреда снѣга може да нанесе на нашитѣ овощни и иглолистни дървета. На тѣхъ винаги клонетѣ при снѣжна зима сж наведени. Има и такива иглолистни дървета, които не сж издържливи, а това сж пренесенитѣ отъ южнитѣ страни кипариси и други иглолистни дървета. Такива дървета намирашъ се въ паркове или друго нѣкое насаждение, трѣбва да бждатъ запазени отъ дебелата снѣжна покривка. Прѣсно нападлия снѣгъ трѣбва веднага да се почисти съ пѣртъ преди да е замръзналъ и да не се изоставя на вѣтъра.

Снѣга може да вреди и на низкитѣ растения. Ако преди падането на снѣга почвата не е била замръзнала, то температурата малко нѣщо се запазва, а това дава възможностъ на снѣга да се топи и въ последствие образува една

ледена покривка. Не рѣдко се случва, че тая ледена покривка се удвоява; особено следъ влажно време, когато настъпни мразъ се получава още една ледена кора. Въ такъвъ случай въздуха е напълно затворенъ и растенията не могатъ нито да се изпаряватъ нито да се изсушаватъ. Тогава настъпва загиване при зелето, индивията и др. тревисти растения. При такива случаи, градинаря ще трѣбва да се погрижи да имъ даде въздухъ, а това ще се постигне, като се разслаби снѣжната покривка. Когато снѣжната покривка е паднала при замръзнала почва, то такива повреди не могатъ да се явятъ.

Контролиране носливостта на кокошките.

Мнозина стопани мислятъ, и често пѣти говорятъ, че нашитѣ кокошки не сѣ добри носачки, както били миньоркитѣ, италианкитѣ или кои и да биле чужди раси. Смѣшното въ случая е, че тѣ говорятъ това безъ да познаватъ нашата кокошка, а главно безъ да сѣ работили за нейното подобрене било по отношение на носливостта или живото ѝ тегло. Ако има чужди раси съ по-голямъ носливостъ, то това се дължи на дългогодишната работа по подобрието имъ въ едно или друго направление. Сега настъпва сезона, когато кокошкитѣ носятъ най-много яйца, и когато се насаждаатъ за мѣтене на пилета. Искаме ли да имаме добри носачки, трѣбва да вземемъ яйца само отъ кокошки, които се отличаватъ съ по-голямъ носливостъ, като не се забравя петела, който трѣбва да бѣде сѣщо отъ добра носачка.

Чрезъ ежегоденъ старателенъ подборъ на все по-носливи кокошки за разплодъ ще можемъ да си отгледаме едно добро кокоше стадо отъ добри носачки, безразлично дали сѣ мѣстни или чужди раси. А добъръ подборъ може да стане само тогава, когато стопанина знае, коя кокошка колко и какви яйца му носи. За да знае това, трѣбва да има контролни гнѣзда, въ които кокошкитѣ да носятъ яйца. Контролнитѣ гнѣзда не сѣ нищо друго, освенъ едни малки сандѣчета пригодени така, че щомъ влезе вътре кокошката не може сама да излезе, а трѣбва стопанина да отиде да я извади

отъ тамъ. По този начинъ тя (стопанката) или стопанина, вижда всѣки день, коя кокошка носи яйца, което отбѣлѣзва въ дневника си.

Нѣма ли контролни гнѣзда, неможе и дума да става за подобрене носливостта на кокошкитѣ, защото при едно селско стопанство, съ 10—50 кокошки е невъзможно да се знае коя кокошка колко яйца носи годишно.

Обаче, освенъ контролнитѣ гнѣзда, необходимо е стопанката да има нуждното време и желание за да пуца кокошкитѣ на време отъ гнѣздото и да ги отбѣлѣзва въ дневника.

Въ повечето наши селски стопанства това е невъзможно, едно че самата домакиня не е школувана, т. е. нѣма нужднитѣ познания за целта и второ, че тя е заета и съ работа вънъ отъ къщи на нивата, лозето, ливадата, градината и пр. Но тамъ където нѣма тия пречки или въ специалнитѣ птицевѣдни стопанства, каквито напоследъкъ се създадоха въ нѣкои наши села отъ народни учители и др. контролирането на носливостта е задължително.

Н а у ч н и

Сиромашкото лѣто въ България.

Отъ движението на земята около слънцето зависи и годишното измѣнение на температурата на земната атмосфера. Колкото по-високо се издига слънцето видимо надъ хоризонта, толкова е по-голямъ получената отъ него топлинна енергия, толкова и по-висока би трѣбвало да бѣде температурата на въздуха за даденото мѣсто и обратното, за по-низкитѣ височини на слънцето. Обаче, следствие на това, че количеството на погълнатата ежедневна слънчева топлина отъ земната повърхнина и следъ датата на най-високото слънце е по-голямъ отъ това на излъчената, а следъ датата на най-низкото слънце тя е по-малка, то максимума и минимума на средната дневна температура не пада въ деня на най-високото и най-низко слънцестояние (22 юний и 22 декемврий за нашитѣ широчини), но около единъ месецъ следъ тѣхъ.

Специално за България, ако се начертае кривата на годишния ходъ на температурата, посредствомъ многогодишни средни дневни или средни петдневни, то ще се види, че за цѣла България минималната температура пада около 23 януарий, а максималната — около 6 августъ. Значи, единъ периодъ около 195 дни се намира между минимума и максимума на температур. а само около 170 дни — между максимума и минимума, отъ кждето следва, че сгрѣването на въздуха отъ зимата къмъ лѣтото става по-бавно, отколкото изстиването му отъ лѣтото къмъ зимата. Обаче, не сж само крайнитѣ температури, които нарушаватъ симетрията въ годишния ходъ на температурата. Сгрѣването на въздуха отъ 23 януарий до 6 августъ и изстиването му следъ тази дата не става непрекъснато монотонно. На нѣколко мѣста постепенно измѣнение на температурата съ течение на времето бива прекъснато отъ внезапни изстудявания, или стоплявания. Подобни възвръщания на студа и топлината се появяватъ обикновено въ единъ опредѣленъ периодъ отъ годината и така често въ продължение на много години, че те ставатъ характерни за даденъ климатъ. Кои отъ тѣхъ се появяватъ въ България? По този въпросъ сжществуватъ между народа много вѣрвания, по-вече плодъ на преданието. Напиятъ селски, земледѣлски народъ, живѣлъ непосредствено съ промѣнитѣ на времето, не е можалъ, да не забележи почти редовно повтарящитѣ се, необикновени за сезона възвръщания на студа и топлината, които чувствително се отразяватъ върху неговия поминѣкъ. Обаче, при липса на точни, инструментални наблюдения, много пжти се създаватъ въ селската маса легенди за несжществувачи особености на климата и специално за момента на тѣхното настѣпване и траене. Ето защо се налага една провѣрка на тѣзи толкова важни явления на времето.

Възъ основа на тридесетъ годишни, преработени метеорологични наблюдения въ София, Русе, Плевенъ, Габрово и Пловдивъ се получаватъ следнитѣ резултати. Къмъ средата на мартъ, първата половина на май, началото и средата на юний и средата на юлий сжще-

ствуватъ по-силни, или по-слаби възвръщания на студа, запомнени отъ населението, поради голѣмитѣ вреди, които тѣ нанасятъ на посевитѣ и добитѣка, особено тѣзи презъ май и юний. Къмъ друга, втора категория принадлежатъ сжщо така добре изразенитѣ възражения на топлината къмъ края на септемврий — началото на октомврий и къмъ средата на края на декемврий. Въ настоящия моментъ сж отъ по-голѣмо значение за насъ тѣзи последнитѣ — възвръщанията на топлината, понеже тѣ сега ни предстоятъ. Познати ли сж тѣ на населението и не носятъ ли нѣкакви осебени названия? Много популярно между народа е така нареченото „сиромашко лѣто.“ Ако се направи една анкета между стари хора, дохожда се до убеждението, че това „лѣто“ се пада презъ м. ноемврий, или по-точно — въ периода между Димитровъ денъ и четиридесетъ дни следъ него. Когато листата на дърветата пожълтѣватъ и започватъ да капятъ, когато по високитѣ върхове на планинитѣ падне първия снѣгъ, съ една дума, когато настѣпятъ тѣжнитѣ дни на есенъта и природата се приготвява за зименъ сънъ, тогава старитѣ хора се утешаватъ съ мисълта за тепърва настѣпващото „сиромашко лѣто“, което траело 40 дни. Обаче, изучаванията показватъ, че такова възвръщане на топлината презъ този периодъ отъ годината не съществува, или ако то се появява прѣзъ нѣкои години, то е само съвсѣмъ случайно, изолирано и като така не заслужава онова голѣмо значение, което народа му приписва. Ако изобщо може, да се говори за „сиромашкото лѣто“, то трѣбва, да се отнесе къмъ единъ отъ констатиранитѣ периоди на възвръщане на топлината — този презъ края на септемврий — началото на октомврий или пъкъ къмъ средата — края на декем. Първия отъ тѣхъ е добре познатъ както на земледѣлца, така и на туриститѣ по балкана и на закѣснелитѣ курортисти. На него се дължатъ хубавитѣ дни презъ септемврий и октомврий въ България. Този сравнително топълъ периодъ е характеренъ най-много за средна Европа. Въ Германия го наричатъ „лѣтото на старитѣ жени“. Статистично, въ многогодишни средни той се появява

въ педневниот отъ 27 септември, до 2 октомври. Обаче за различни години неговото появяване разбира се, не е непременно свързано съ този ограниченъ периодъ, а се колебае около него съ една амплитуда отъ около половинъ месецъ. Така, че може да се каже, какво първото възвръщане на топлината е характерно за периода отъ 15 септември до 15 октом.

Най-силно, но не и най-популярно, се явява декемврийското възвръщане на топлината, особено онова къмъ края на мес. (отъ 25 до 31 декем.) Въ него се констатира едно внезапно повишение на температурата. Дали „сиромашкото лѣто“ се отнася до този последенъ периодъ, за това липсватъ сигурни данни, за да се отсѣди категорично, или тѣ не сѣ известни на пишущия тѣзи редове. Въ всѣки случай, четиридесетѣтѣхъ дни следъ Димитровъ день едвамъ достигатъ до първото не толкова постоянно и слабо възвръщане на топлината презъ средата на месецъ декември.

Ние сме наклонни повече, да приемемъ топлия периодъ къмъ края на септември—началото на октомври за „сиромашко лѣто“ въ България, още повече че то следва непосредствено следъ астрономичното лѣто — явява се като негово продължение. Колкото се отнася до причинитѣ на всички тѣзи „смущения“, своеобразности въ годишния ходъ на температурата, тѣ се криятъ повече въ типичното разпределение на атмосферното налѣгане презъ тѣзи периоди. Специално за така дефинираното отъ насъ „сиромашко лѣто“ неговата причина е появяването на антициклонъ (область на високо атмосферно налѣгане), който цари надъ средна Европа и съ предната си частъ засега и нашитѣ мѣста. Области на високо атмосферно налѣгане сѣ свързани обикновено съ хубаво време“. Такъвъ е случая съ нашето „сиромашко лѣто“ презъ септември и октомври — тихо, безоблачно, денемъ топло, вечеръ студено, сутринъ рано роси, често приземна мъгла. Това е, може би, най-приятното време презъ годината—ясно, тихо, спокойно, пропито съ малко тжга, може би, при мисълта за идващата есенъ. Бързо следъ него настѣпва пълна промѣна въ природата—дърветата се оголватъ, започватъ тихитѣ, продължителни есенни дъждове, които носятъ съ себе си влагата и студътъ, а скоро следъ тѣхъ и първия снѣгъ.

Разбира се, не всѣка година има сиромашко лѣто. Обаче, като се основаваме на законитѣ на вѣроятността, може да се надѣваме, че и тази година то ще ни навести. Може би то вече се е проявило въ хубави дни, които имаме още отъ началото на септември, или пъкъ тепърва ще се появи съсемъ самостоятелно? Метеорологията не е отишла още талкова далечъ, за да позволява дългосрочни прогнози на времето, но за това пъкъ климатологията, или ако още я наречемъ, статистичната метеорология, може да ни даде ценни резултати. Основавайки се на нея, ние можемъ, да освободимъ науката отъ много предразсъдъци, а същевременно и да използваме по единъ най-рационаленъ начинъ опита и знанието на народа, натрупани съ течение на вѣковетѣ.

Така ние видѣхме, че нѣщо като „сиромашко лѣто“ съществува у насъ, въ България, само че не въ тѣзи граници, които се вѣрватъ отъ народа. Също така ние се увѣряваме, че преди да трѣгне св. Пантелей (9 августъ) нареченъ отъ народа Пжтника къмъ планината, се отбива нѣкъде си, може би на нѣкоя полянка, край нѣкое изворче, подъ шарената сѣнка на нѣкоя круща, за да се понарадва на идешето „сиромашко лѣто“ и чакъ следъ около два-три месеца той се стрѣсква, излиза отъ забравата въ която е билъ потъналъ и съ бързи крачки поема пжтя на горе, за да донесе първия снѣгъ.

К. Кировъ.

Официаленъ отдѣлъ.

Варненски
Окр. Ветеринаренъ
лѣкаръ
№ 2273
23 Септемв. 1926 г.
гр. Варна.

Окръжно.

До Г. Г. Длъжностнитѣ
Ветер. Лѣкари и Фелдшери
и Общинскитѣ Кметове въ
Варненския окръгъ.

Съгласно предписанието на Министерството на Земледѣл. и Държавнитѣ имоти Отдѣление Ветеринарно подъ № 6073 отъ 16 того, изпрашамъ на горепоменатитѣ длъжностни лица по единъ екземпляръ отъ наредбата за ограничение и прекратяване на заразнитѣ болести по свинетѣ, за сведение и ръководство.

Окръжж. Ветер. Лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ.

Секр. счетоводителъ:

Варненска
Окръжна Постоянна
Комисия
№ 3572
21 Септемв. 1926 г.
Варна.

Окръжно.

До г. г. Общинскитѣ Кме-
тове, Председателитѣ на чи-
талищата въ окръга.

Подъ редакторството на Ст. Гендовъ
въ София излиза седмичния в. „Коме-
дия“ за театъръ, критика и изкуство.

Вестникъ „Комедия“ е единствения
въ България театраленъ вестникъ, кой-
то ратува за художествено издигане на
Българския театъръ и родното сценично
изкуство и като така той заслужава
подкрепа.

Комисията като Ви съобщава гор-
ното препоръчва на г. г. общинскитѣ
кметове, и председателитѣ на читалища-
та да абониратъ библиотекитѣ си за
въпросния вестникъ, абонамента на кой-
то не е голѣмъ и струва 100 лева го-
дишно и 50 лева за 6 месеца.

Председателъ: М. Бояджиовъ

Окр. Бирникъ: Г. Атанасовъ

**Съюза на Санитарния и ветеринаренъ
персоналъ въ Варна** ще има общо събра-
ние на 3 Октомври т. г. Неделя, 8½ часа
сутринта въ училището „Св. Методи“ съ
дневенъ редъ: 1) Приемане бюджета за 1926
— 1927 година. 2) Удобрение протокола на
настоятелството. 3) Приемане нови членове
и 4) Разни.

Гевреклерско училищно Настоятелство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5

с. Гевреклеръ, 21 септемврий 1926 г.

Обявява се на интересующитѣ се,
че на 9 октомврий т. г. отъ 8 до 12 ча-
са сутринта въ училищната канцела-
рия ще се произведе търгъ съ явна кон-
курентия за отдаване подъ наемъ за
времето отъ 1 септемврий 1926 год. до
1 септемврий 1928 год. следнитѣ учи-
лищни имоти:

1. Нива въ мѣстността „Корията“
отъ 12.9 декара.

2. Нива въ мѣстността „Батаклията“
отъ 65.9 декара.

Нивата въ мѣстността „Корията“
ще се раздели на 6 дѣла (шестъ парце-
ла) отъ по 11 декара.

Първоначална оценка 100 лв. на де-
каръ за 1 година.

Искания залогъ за правоучастие въ
търга е 10% отъ първоначалната оценка.

Тържнитѣ книга могатъ да се раз-
гледатъ всѣки присъственъ день и часъ
въ училищната канцелария.

Председателъ: Димитровъ

Секретаръ: Т. Стойчева

1—1—79

Аджемлерско училищно настоятелство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2

с. Аджемлеръ, 15 септемврий 1926 г.

Аджемлерското училищно настоятел-
ство, обявява, че на 2 ноември 1926 год.
ще се произведе публиченъ търгъ съ
явно наддаване за отдаване на наемате-
ли експлоатацията на следнитѣ учили-
щни имоти находящи се въ землището
на с. Аджемлеръ Варненско, за срокъ
отъ 2 ноемврий 1926 год. до 2 октомври
1928 година а именно:

1. Зеленчукова градина „Иретликъ“
отъ 24 декара.

2. 6 кжса нива „Подъ лозята“ — 5
кжса по 10 декара и 1 отъ 8 декара.

3. Три кжса нива „Чалъкъ“ 2 кжса
по 7 декара и 1 по 8 декара.

4. Единъ кжсъ нива „Парче куру“
отъ 6 декара и 8 ара.

Поемнитѣ условия могатъ да се ви-
дятъ всѣки присъственъ день въ кан-
целарията на училището.

Залога за правоучастие е 10% върху
първоначалната оценка.

Всички станали разноси сж за смѣтка на наемателя.

Председателъ: Н. Ив. Меджитовъ

Секр. гл. учит.: И. Венковъ

1—1—80

Пашантско джамийско настоятелство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 12

с. Пашантъ, 24 септемврий 1926 г.

Понеже насрочения търгъ за 20 то-го за ремонтъ на джамията обявенъ съ обявление № 10 публикувано въ „Варненски окръженъ вѣстникъ“, брой 19 отъ 10 Септемврий т. г. по неявяване на конкуренти не се състоя то на 10 день отъ публикуване настоящето въ сжщия вестникъ ще се произведе новъ търгъ съ съкратенъ срокъ и за сжщата цѣль.

1—1—77

Отъ Настоятелството.

Ст.-Орѣховско училищно настоятелство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1

с. Ст.-Орѣхово, 20 Септемврий 1926 г.

Старо-Орѣховското училищно настоятелство извѣстява, че на 18 X т. г. отъ 10 до 12 часа преди пладне въ помещението на общината ще се състои публиченъ търгъ за отдаване на наематели петъ парчета училищни ниви, намиращи се въ землището на Старо-Орѣхово отъ около 27 декара.

Залогъ за правоучастие въ търга е 10% отъ първоначалната оценка на дек.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки день въ учил. канцелария.

Отъ Училищното Настоятелство.

1—1—78

Къзълджиларско училищ. настоятелство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 33.

с. Къзълджиларъ, 5 Септем. 1926 г.

На 5 октомврий т. г. отъ 10 до 12 часа преди обѣдъ въ училищната канцелария ще се произведе търгъ за отдаване подъ наемъ за 3 години отъ 31.XII 1926 год. до 31 XII 1929 год. следнитѣ училищни имоти:

1. Нива „Япкжна“ отъ 110.2 декара състояща се отъ 11 парцела

2. Нива „До гробищата“ отъ 40 декара състояща се отъ 4 парцела

3. Нива „Екисче-сжртж“ отъ 80 декара състояща се отъ 8 парцела

4. Нива „Асиона“ отъ 10 дек състояща се отъ 1 парцелъ.

Надаванетоъ ще стане за всѣки парцелъ по-отдѣлно.

Първоначална цена на декаръ годишно за всички имоти е 80 лв.

Залогъ за правоучастие въ търга се иска 5% отъ първоначалната оценка на декаръ.

Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ.

Разносикитѣ по публикация, 5% такса, „училищенъ фондъ“ и пр. сж за смѣтка на наемателя.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията на Къзълджиларското първоначално училище.

1—1—76

Отъ Настоятелството.



Порчка № 564.